

[Statsministeren.]

og at den vil komme til at gaa ud paa at udsætte Ophævelsen af den gamle Lovgivning til 1. Juli dette Aar.

Jørgen Møller: Spørgsmaalet om fuldstændig Indførelse af dansk Lovgivning hilser ogsaa Socialdemokratiet med Tilfredshed. Det er rigtigt, som det er blevet nævnt, at under Behandlingen i Folketinget fremførtes der fra de forskellige Partiers Side visse Betæneligheder; saadanne Betæneligheder blev ogsaa gjort gældende af mit Parti, ikke alene paa de Omraader, som den ærede Ordfører for Venstre (Fink) har antydet, men tillige paa et andet Omraade. Det, man befrygtede, var, at den nye Ordning skulde faa en uheldig Indvirkning paa de privatretlige Forhold, fordi man ikke kunde overse, hvilke Følger Lovforslaget vilde have. Men efter at man har indført denne nye § 4, der, som det rigtigt er nævnt, indeholder en Slags Sikkerhedsventil, kan vi fuldt ud tiltræde Lovforslaget.

S. Rasmussen: Mit Parti vil ogsaa meget gerne tiltræde Lovforslaget. Vi hilser det med Glæde og mener, at det betegner et Skridt i den rigtige Retning ved at bidrage til, at den gamle Grænse ved Kongeaen saa vidt muligt slettes. Vi anbefaler altsaa Lovforslaget.

Lausten: Efter den indgaaende og udtømmende Behandling, som Lovforslaget har faaet i Folketinget og Folketingsudvalget, er der jo ikke andet tilbage for os at gøre end at anbefale det til hurtig Behandling og Vedtagelse. Det er allerede sagt af andre, at Maalet maa være en Gang at komme under samme Lovgivning i hele Landet, og jo hurtigere dette kan ske, des bedre. Det sker ikke nu; der bliver en Del Undtagelser tilbage, men det maa være Maalet, at Lovgivningen bliver ensartet, hvad enten det sker ved, at vi paa enkelte Omraader flytter vor gamle Lovgivning herop, eller ved, at Lovgivningen herfra flyttes ned til os. Vi anerkender, at der er gjort et stort Arbejde i Udvalget, og sætter Pris paa, at man har indhentet Raad fra vore Sagførere og Dommere dernede. Særlig glade er vi ogsaa ved, at § 4 er kommet til; den giver en Rettesnor for, hvordan de Sager skal behandles, som ikke er nævnt og ikke kan nævnes noget Sted, men som kan komme til at foreligge. Vi anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 349).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber. Som det fremgaar af Titelen, er det visse Begunstigelser for Mergelselskaber, som man giver Udtryk i Lovsform, hvis Forslaget vedtages. Landbrugsministeren skal saaledes bemyndiges til at meddele Andelsselskaber, hvis Formaal er Anlæg og Drift af Spor til Befordring af Mergel, visse Begunstigelser, der bestaar i Ret til at fordre Arealer afstaaet til midlertidig Brug ved Anlæg og Drift af Spor, derunder ogsaa Aflæsningspladser for Mergel. Denne Ret kan dog kun indrømmes for et Tidsrum af højst 1 Aar for Afstaaelse til Spor og højst fem Aar for Afstaaelse til Aflæsningspladser. Dernæst skal der gives Fortrinsret som for kommunale Skatter i de ved Merglingen grundforbedrede Ejendomme for de Bidrag til Udgifterne ved Merglingen, hvormed der er givet Mergel-aftagerne Henstand. Denne Fortrinsret kan dog kun indrømmes for et Tidsrum af højst 15 Aar. Det nye, der indføres ved det foreliggende Lovforslag, er det sidstnævnte, nemlig Fortrinsretten, og Aarsagen til, at man er kommet til Lovgivningsmagten og har ønsket en ny Begunstigelse for Mergelselskaberne, er, at der i sin Tid er indkommet et Andragende fra Foreningen De danske Mergelbaner om at faa Lovgivningen ændret paa dette Omraade. Mergelselskaberne, som gennem Aarene har faaet betydelig Støtte fra Staten, hvorved Staten har vist sin Interesse for Sagen, vist, at den paaskønner det Arbejde, der udføres der, gjorde gældende, at saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, er det saa vanskeligt for dem at vedblive med det Arbejde, de hidtil har udført, at man endog maa frygte, hvis der ikke sker en Ændring i de bestaaende Forhold, at Arbejdet maa standses. Det, som Arbejdet hidtil har hvilet